

उदारो ब्रह्मणश्चैत्यः पूर्वकालाभिनिर्मितः ॥ ३० ॥
 महात्मभिर्महाप्रज्ञैश्चितस्तत्र द्विजातिभिः ।
 तत्रैव निशि नागानामाक्रन्दः श्रूयते महान् ॥ ३१ ॥
 क्रीडतां राम पम्पायां मतङ्गाश्रमसंनिधौ ।
 सिक्ता रुधिरधाराभिर्हृत्वान्योन्यं वनद्विपाः ॥ ३२ ॥
 पृथक् तीर्थानि गच्छन्ते मेघवर्णास्तरस्विनः ।
 ते तत्र पीत्वा पानीयं रजः प्रक्षाल्य चाङ्गजं ॥ ३३ ॥
 निवृत्ताः प्रतिगच्छन्ते वनानि वनगोचराः ।
 राम तस्य तु शैलस्य महती शोभना गुहा ॥ ३४ ॥
 शिलापिधाना काकुत्स्थ दुर्गं चास्याः प्रवेशनं ।
 तस्या गुहायाः प्रद्वारे महान् शीतोदको ब्रूदः ॥ ३५ ॥
 बहुपुष्पफलो रम्यो नानोरगसमावृतः ।
 तस्मिन् वसति सुग्रीवश्चतुर्भिः सचिवैः सह ॥ ३६ ॥
 कदाचिच्छिखरे तस्य पर्वतस्यावतिष्ठते ।
 कबन्धस्त्वनुशास्यैवमुभौ तौ रामलक्ष्मणौ ॥ ३७ ॥
 स्रग्वी भास्करवर्णाभः खे व्यराजत वीर्यवान् ।
 तं तु खस्थं महाभागं कबन्धं रामलक्ष्मणौ ॥ ३८ ॥
 स्वस्ति तेऽस्तु प्रयाहीति राघवौ वाक्यमूचतुः ।
 गम्यतां कार्यसिद्ध्यर्थमित्युवाच ततो दनुः ।
 सुप्रीतौ तावनुज्ञातौ दनुं संपूज्य जग्मतुः ॥ ३९ ॥